

בית משפט השלום בירושלים

- בעניין :
- סוג טביין: 201 סדר דין: רגיל
1. עיזבון המנוח _____ חמארשה (ת.ז. _____) (_____)
  2. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  3. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  4. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  5. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  6. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  7. חמארשה (ת.ז. מס' _____) (_____)
  8. (קטינה - ילידת 1987) (ת.ז. _____) (_____)
  9. (קטינה - ילידת 1987) (ת.ז. _____) (_____)
- מס' _____ (_____)
מס' _____ (_____)
כולם מגיין

ע"י ב"כ עוה"ד מואייד מיעארי
שמענו להמצאת כתבי בי-דין הינו
רח' אל-אצפהאני 11, ת.ד. 1634, ירושלים
טלפקס: 02-6262638

התובעים

- נגד -

1. מדינת ישראל
  2. צבא הגנה לישראל
- שניהם ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים

הנתבעים

מהות התביעה: נזיקת, פיצויים בגין נזקי גוף
סכום התביעה: עד לגבול סמכות ביהמ"ש

כ ת ב ה ת ב י ע ה

1. התובע בתביעה דן היא מיוצג על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של די"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע 1 הינו עזבונו של המנוח תאופיק חמארשה יליד 16/1/1950 (להלן "המנוח" או "האב"), תושב העיר ג'נין. עד לפטירתו של המנוח הוא עבד כנהג מונית, והוא היה מפרנס את ביתו ואת בני משפחתו שמנו 9 נפשות.

רצ"ב העתק תעודת לידת המנוח והעתק תעודת זהותו, והם מסומנים כנספחים א' ו- ב'.

4. התובעת 2 הינה אלמנתו של המנוח ואמם של שאר התובעים. הנ"ל הינה יורשת על-פי דין, והיא הייתה עד למועד פטירתו של בעלה תלויה בו ובפרנסתו. הנ"ל הייתה עתידה להיות תלויה בו גם בעתיד.
5. התובע 3 הינו בנו הבכור של המנוח ויורשו על-פי דין, יליד 1976, והוא היה עד לפטירתו של האב תלוי בו ובפרנסתו. הנ"ל היה עתיד להיות תלוי בו גם בעתיד.

6. התובע 4 הינו בנו של המנוח וירשו על-פי דין, יליד 1978, והוא היה עד לפטירתו של האב תלוי בו ובפרנסתו. הנ"ל עובד בחנות עצים בעיר גנין. הנ"ל היה עתיד להיות תלוי בו גם בעתיד.
7. התובעת 5 הינה בתו של המנוח, יורשת על-פי דין, ילידת 1980, והיא הייתה עד למועד פטירתו של אביה תלויה בו ובפרנסתו. הנ"ל הייתה עתידה להיות תלויה בו גם בעתיד.
8. התובע 6 הינו בנו של המנוח וירשו על-פי דין, יליד שנת 1982, והוא היה עד למועד פטירתו של אביו תלוי בו ובפרנסתו. הנ"ל לומד לקראת תואר ראשון במנהל עסקים באוניברסיטה הפתוחה בגנין הנ"ל, והוא היה עתיד להיות תלוי בו גם בעתיד.
9. התובעת 7 הינה בתו של המנוח וירשת על-פי דין, ילידת 1985, והיא הייתה עד למועד פטירתו של אביה תלויה בו ובפרנסתו. הנ"ל הינה תלמידת כיתה י"ב בבית הספר התיכון "אל-ח'נסאא" בגנין, והיא הייתה עתידה להיות תלויה בו גם בעתיד.
10. התובעות 8 ו-9 הינן בנותיו התאומות של המנוח וירשות על-פי דין, ילידות 1987, והן היו עד למועד פטירתו של אביהן תלויות בו ובפרנסתו. בנותיו הנ"ל הינן תלמידות כיתה י"ב בבית הספר התיכון בגנין, והן היו עתידות להיות תלויות בו גם בעתיד.
11. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיו ו/או מחדליו של הנתבע 2 (להלן הנתבע) ו/או של החיילים הפועלים בשורותיו ו/או מטעמו, אנשי כוחות ביטחון אחרים של הנתבעת אשר פעלו באזור גנין, וכן האחראית על פעולותיהן של רשויות החקירה ואכיפת החוק ובכלל זה הפרקליטות הצבאית והמשטרה הצבאית החוקרת (להלן רשויות החקירה).
12. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או שוטרי מג"ב ו/או שוטרים בכחול, תראה כמיוחסת גם לנתבעים ביחד ולחוד מכח תורת האורגניות ו/או האחריות השילוחית ו/או מכח יחסי עבודה ו/או מכח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם כוחות בטחון ו/או מכח אישורם למעשים אלה.

תולדות המקרה:

13. עניינה של התביעה דן הינו אירוע טרגי ומזעזע במיוחד, אשר בעקבותיו נהרג המנוח מר _____ חמארשה, תושב העיר גנין, בדם קר לאחר שנורה בראשו על-ידי חיילי צה"ל ו/או שוטרי מג"ב ו/או כוחות ביטחון אחרים מטעם הנתבעים (להלן החיילים ו/או כוחות הביטחון), ללא שהיה עוול בכפו, וללא שהיה מעורב באירוע כלשהו שיכול לסכן את חייהם של הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם. המנוח השאיר מאחוריו משפחה גדולה המונה אישה מבוגרת ו-7 ילדים (חלקם קטינים), הסובלים קשות מאובדן אב המשפחה, וכן מאובדן מקורות ההכנסה ו/או הפרנסה ו/או התמיכה שהיו לבני המשפחה עד ליום פטירתו.
14. יודגש כבר בהתחלה, כי התנהגותם של החיילים, כפי שתואר להלן, הינה התנהגות רשלנית ו/או בלתי סבירה ו/או בלתי חוקית ו/או מנוגדת להוראות הדין הבינלאומי והפנימי כאחד ו/או יש בה כדי להוות עבירה פלילית ו/או משמעתית. החיילים פעלו כאילו שאין דין ואין דיין בשטחים הכבושים, וכאילו שדמו וחיייו של האזרח הפלסטיני הינם הפקר.
15. ביום 5/10/02, יום לאחר שהוסר העוצר שהוטל על העיר גנין לתקופה ארוכה של חודש ימים כמעט, חזר המנוח כהוגלו לביתו בתום יום העבודה, בין השעות 17:00 – 18:00 או בסמוך לכך, מכיוון אזור התעשייה בגנין.
16. בהגיעו לכביש הראשי שבאזור התעשייה בעיר, במרחק של כ-500 מטר מביתו, הבחין המנוח כי הכביש היה חסום על-ידי רכב צבאי ו/או טנק ו/או נגמ"ש ו/או אחר אשר עמד ליד תחנת הדלק שבאזור התעשייה, במרחק של 100-150 מטר מהתחנה (להלן הרכב הצהאי). הנ"ל, כאשר היה במרחק של כ-250 מטר מהרכב הצבאי, הדליק את הנורית שבתוך הרכב ואורות החירום, וסטה מעט לצידו הימני של הכביש.

17. לפתע, ומבלי שניתנה למנוח אזהרה כלשהיא, נורתה לעברו אש כבדה מכיוון הרכב הצבאי. ירייה אחת פרצה אל תוך המונית דרך השמשה הקדמית, חדרה לראשו של המנוח, ופגעה לבסוף בשמשה האחורית של הרכב (להלן האירוע). יריות נוספות פגעו בחלקים שונים של המונית, הן בחלקה הקדמי והן בחלקה העליון.

18. דם רב זב מפצע הכניסה של הכדור, והמנוח נותר במשך דקות ארוכות מבלי שהוגשה לו עזרה כלשהיא. במשך כ- 10-15 דקות, החיילים מנעו ממי שהיה באזור להתקרב למנוח ו/או להעבירו למרפאה ו/או לבית חולים לקבלת טיפול רפואי, וזאת על אף שמצבו של המנוח היה קשה במיוחד. המנוח דימם במשך דקות ארוכות, מבלי שדאגו החיילים להזעיק אמבולנס ו/או רופא צבאי ו/או מבלי שהואילו להגיש עזרה כלשהיא למנוח שנשקפה סכנה ממשית לחייו.

19. במקום זאת, החליטו החיילים לאחר כ-15 דקות, לעזוב את המקום, תוך שהם משאירים מאחור את המנוח מדמם, והמשיכו את דרכם לכיוון צומת אזור התעשייה!

20. התושבים שהיו באזור הזמינו מיד אמבולנס, אולם אותם חיילים שחזרו לעמוד בצומת אזור התעשייה, מנעו מהאמבולנס להגיע אל המנוח, דבר אשר אילץ את אחד התושבים להסיע את המנוח ברכב פרטי לבית החולים אל-ראזי בגנין.

21. המנוח הגיע לבית החולים כשהוא מחוסר הכרה, והבדיקה הרפואית הראשונית העלתה כי הוא סבל מפגיעה קשה ביותר בצידו הימני של הראש. מצבו של המנוח הוגדר כאנוש, והוחלט מיד להעבירו לבית החולים העמק בעפולה. הני"ל הובהל מיד באמצעות אמבולנס הסהר האדום מבית החולים בגנין, אך הוא עוקב במחסום "סבאח אל-חיר" בגנין לתקופה של כשעה וחצי, זאת על-אף שהיה תיאום להעבירו באופן מיידי. הני"ל עוכב עד אשר הגיע אמבולנס ישראלי שהעבירו לבית החולים העמק.

רצב" העתק תעודה רפואית מבית החולים אל-ראזי בגנין, והיא מסומנת כנספח ג'.

22. למרבה הצער, המנוח הגיע לבית החולים העמק באיחור רב, ולאחר כחצי שעה ממועד הגעתו לבית החולים, הרופאים קבעו את מותו.

רצ"ב הודעת הפטירה של המנוח ותעודת פטירתו, והם מסומנים כנספחים ד' ו-ה'.

23. ערב האירוע הקשה והטרגי שלעיל, היה המנוח גבר בריא בגופו ובנפשו. כתוצאה מהאירוע השאיר המנוח משפחה אומללה שאין לה מפרנס ו/או מועיל.

24. התובע מס' 1, עזבון המנוח, ויורשי המנוח זכאים לפיצוי בגין אובדן השתכרות ו/או אובדן כושר השתכרות בשנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל, בגין כאב וסבל ובגין אובדן שירותי המנוח, בתור בעל לתובעת 2, ושירותי אבא ליתר התובעים.

25. התובעת מס' 2, שהינה אלמנתו של המנוח, היא עקרת בית והיא הייתה תלויה בפועל בהכנסות המנוח והיא הפסידה ועתידה להפסיד את תמיכת המנוח. בנוסף, נגרם לה הפסד בהיותה היורשת של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל וכן בגין אובדן שירותי בעל.

26. התובעים 2-9 הינם בניו ובנותיו של המנוח, והם היו תלויים בפועל בהכנסות המנוח, והם הפסידו ועתידים להפסיד תמיכה מהכנסת המנוח. בנוסף, נגרם להם הפסד בהיותם היורשים של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל וכן בגין אובדן שירותי אבא.

27. התובעים מדגישים, כי המנוח לא עשה שום פעולה או נטל חלק בפעולה מסוג כלשהו שיכלה להוות עילה לירי עליו.

טיפול הרשויות בתלונת התובעים:

28. ביום 16/2/03, פנה התובע 2 באמצעות עו"ד תמיר בלנק מהמוקד להגנת הפרט (להלן המוקד) אל מר רועי גינות, פרקליט פיקוד מרכז, והתלונן בפניו על אשר ארע כאמור ביום

5/10/02. הנ"ל סקר בפני מר גינות את השתלשלות האירועים, וביקש כי יחקר האירוע שלעיל באופן מיידי וכי יובאו האחראים לדין.

רצ"ב העתק הפנייה מיום 16/2/03 ומסומנת כנספח ו'.

29. ביום 4/6/03, הודיע מר יותם הרחול, חוקר בסיס מצ"ח חיפה, כי בעקבות התלונה שהועברה אליהם, מתנהלת חקירה בדבר נסיבות מותו של המנוח, וביקשו כי יסורו מספר אזרחים מהעיר גינין למת"ק גינין על מנת למסור את עדותם בנוגע לאירוע.

רצ"ב העתק הפנייה הנ"ל מיום 4/6/03, ומסומנת כנספח ז'.

30. ביום 6/7/03, פנה מר אריק יעקובי למוקד להגנת הפרט על מנת לעזור למצ"ח באיסוף עדויותיהם של מספר עדים אשר לטענתו לא התייצבו לחקירה במת"ק גינין.

העתק הפנייה הנ"ל מיום 6/7/03 רצ"ב, ומסומנת כנספח ח'.

31. בהמשך לפניית מצ"ח שלעיל, פנה המוקד לעדים אשר טרם מסרו את עדותם לאירוע שלעיל, וביקשו מהם למלא שאלון אשר הועבר למוקד על-ידי מצ"ח. ביום 7/8/03 העבירה עו"ד לינה זועבי מהמוקד את תשובות העדים לשאלון למר אריק יעקובי ממצ"ח, וביקשה את המשך טיפולם הנושא.

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב ומסומנת כנספח ט'.

32. ביום 9/10/03, בהמשך לבקשת החוקר ענבר גוזלן ממצ"ח חיפה, העבירה הגב' עלוה קולן מהמוקד למר ענבר את פרטי המונית שנהג בה המנוח, וכן פרטים אחרים המתייחסים לאירוע שלעיל.

העתק הפנייה הנ"ל מיום 9/10/03 רצ"ב, ומסומנת כנספח י'.

33. בשל חלוף זמן רב מאז תחילת החקירה באירוע שלעיל, פנה המוקד ביום 18/1/04 לפרקליטות פיקוד מרכז בבקשה לקבל עדכון בנוגע לתוצאות החקירה שהתנהלה בתיקו של המנוח.

העתק הפנייה מיום 18/1/04 רצ"ב, ומסומנת כנספח יא'.

34. בו ביום, הודיע מר אורלי גוז מפרקליטות פיקוד מרכז, כי התיק לא התקבל בפרקליטות פיקוד מרכז, וכי ייתכן כי התיק הועבר לפרקליטות פיקוד הצפון.

העתק תשובת פרקליטות פיקוד מרכז מיום 18/1/04 רצ"ב, ומסומנת כנספח יב'.

35. בהמשך לתשובת פרקליטות פיקוד המרכז שלעיל, פנתה הגב' עלוה קולן מהמוקד לפרקליטות פיקוד הצפון ביום 10/3/04, וביקשה לקבל עדכון בדבר תוצאות החקירה בתיקו של המנוח. לפנייה הנ"ל לא ניתנה כל התייחסות ע"י פרקליטות פיקוד הצפון, וביום 27/5/04 נשלחה לפרקליטות תזכורת בעניין.

העתק הפנייה מיום 10/3/04 והתזכורת מיום 27/5/04 רצ"ב, ומסומנים כנספחים יג' ו-יד'.

36. תשובה לפניית שלעיל ניתנה על-ידי פרקליטות פיקוד הצפון ביום 27/5/04, לפיה הטיפול בתיקו של המנוח טרם הסתיים.

העתק תשובת פרקליטות פיקוד הצפון מיום 27/5/04, ומסומן כנספח טו'.

37. בעקבות שיחת טלפון מיום 12/7/04 שהתנהלה בין הגב' עלוה קולן מהמוקד לבין מר כרמל ווהבי מפרקליטות פיקוד הצפון, אשר מסר כי נכתבה חוות דעת בתיקו של המנוח, ביקשה הגב' קולן ביום 29/7/04 לקבל עדכון בדבר תוצאות החקירה שהסתיימה.

העתק הפנייה מיום 29/7/04 רצ"ב, ומסומנת כנספח טז'.

נטל הראיה:

38. התובעים יקדימו ויטענו, כי לא הייתה להם ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לתאונה אשר הביאה לידי נזקיהם, וכי נזקיהם נגרמו ע"י נכס ו/או דבר שלנתבעים ו/או מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליהם וכי התאונה מתיישבת יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

39. על כן, יטענו התובעים כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

40. לחילופין, התובעים יטענו כי הנזק שנגרם להם בתאונה נגרם ע"י דבר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי משליחיהם ו/או מי משוטריהם ו/או מי מעובדיהם ו/או מי מטעמם.

41. על כן יטענו התובעים כי על הנתבעים הראיה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט התרשלות שיחויבו עליה.

42. לחילופי חילופין יטענו התובעים, כי **מאחר** והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין אירוע הירי נשוא התביעה דן ו/או הנסיבות המדויקות שגרמו לפגיעת כדור הירי במנוח נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידיעת ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובעים ו/או למי מטעמם, **ומאחר** וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות אירוע הירי שבנדון ובכללם ממצאי חקירת משטרת ישראל ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדן ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות אירוע הירי לדין, ובכללם החייל אשר ירה במנוח, **ומאחר** שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובעים, **הדי** שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובעים בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתם של התובעים כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

אחריות החיילים שלוחי הנתבעת:

43. התובעים יטענו כי האירוע ונזקיהם נגרמו בעקבות רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שבחוק ע"י הנתבעים ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. ירי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;

ב. שימוש בסוג תחמושת בניגוד להוראות הפיקודיות ו/או הוראות הפתיחה באש ו/או הוראות ו/או הנחיות ו/או כללים ו/או דינים אחרים;

ג. ביצוע מעשים שחייל ו/או שוטר סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, ו/או אי עשיית מעשה שחייל ו/או שוטר סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שחייל ו/או שוטר סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות,

ד. תקיפה ו/או שימוש בכוח מכל סוג שהוא נגד גופו של אדם שלא כדין;

ה. מעשה או מחדל אסורים שגרמו למותו של אדם שלא כדין;

ו. גרימת מותו של אדם ברשלנות;

ז. חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר ו/או גרימת מותו;

ח. קיום ברשלנות פקודה או הוראה שניתנה לו, או שהתרשל במילוי תפקידו בצבא;

ט. ירי ללא אבחנה באיזור מגורים תוך סיכון חיי אדם;

י. ביצוע ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרועה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת;

יא. שימוש בירי באופן רשלני ו/או בלתי חוקי ו/או בניגוד להוראות השימוש בסוג התחמושת שהיה בו שימוש;

יב. ביצוע ירי כאשר לא נשקפת סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי;

יג. ביצוע ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה;

יד. ביצוע ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התקהלות בלתי חוקית או התפרעות או ביצוע ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול-דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור;

טו. ביצוע ירי ללא כל הצדקה עובדתית ו/או משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או התקנות ו/או אחר הנוגעות בדבר ישירות ו/או בעקיפין, בין היתר בהוראות הפתיחה באש ולרבות אלה הנוגעות לשימוש הספציפי בתחמושת שהיה בה שימוש;

טז. רשלנותם של החיילים ו/או החייל ביחס לאדם אחר, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגו, באופן שגרמו למותו;

יז. ביצוע ירי ללא קבלת היתר מהחייל המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות המחייבות בעניין בנסיבות העניין;

יח. התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולהגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע;

יט. החיילים לא פעלו כפי שחייל סביר היה עושה, בנסיבות העניין, כדי למנוע את אירוע הירי והנזק;

כ. הפרת אמונים שגרמה למותו של אדם;

כא. תקיפה ו/או גרימת חבלה ופציעה בכוונה מחמירה שלא כדין;

כב. פגיעה בזכויותיו החוקתיות של התובע המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית";

44. התובעים אינם יודעים את זהותו ו/או שמו של החייל ו/או החיילים אשר ביצעו את המעשה ו/או המחדל שבעקבותיו נהרג המנוח, כולם ביחד ו/או כל אחד מהם לחוד, ועל הנתבעים מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים, והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעים מתבקשים כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הביטחון ביום האירוע. לאור האמור לעיל, התובעים שומרים לעצמם את הזכות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנוגעים באירוע נשוא התביעה על-ידי הנתבעים.

אחריות הנתבעים:

45. הנתבעים אחראים לרשלנות החייליים ו/או השוטרים ו/או מי מטעמם שביצעו את הירי וזאת בהיותו עובד שלהם ו/או שלוחם ו/או הפועל מטעמם ו/או בפיקוחם ו/או בהנחייתם ו/או באחריותם ו/או בשליטתם.

46. הנתבעים אחראים למאורע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם ו/או של שלוחיהם ו/או של מי מטעמם המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין:

א. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום המאורע בפרט.

ב. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין ולדאוג לביטחון תושבי האיזור והמנוח בכללם.

ג. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת התרחשות האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנו לטיפול במאורע כוח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

ה. לא דאגו להבהיר לחייליים את הוראות הפתיחה באש.

ו. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחו והדריכו שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידו כי אנשים המסורים להדרכתה, ובמיוחד החייליים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.

ז. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונזקיו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו על האנשים המסורים לאחריותה.

ח. פעלו לא כפי שגורם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.

ט. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.

י. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחייליים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.

יא. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחייליים שהשתמשו בסוג הירי להשתמש בהם שלא כדין.

נזקי התובעים:

47. כאמור לעיל, התובעים הינם עזבון וירשי המנוח, אשר היו תלויים בו ובהכנסתו, וכתוצאה מהאירוע שתואר לעיל, סבלו הנזק מנזקים כבדים. התובעים היו קשורים ותלויים במנוח נפשית וכלכלית, והריגתו גרמה להם לסבול כפליים.

48. נסיבות התרחשות הטרגדיה לעיל הינן מזעזעות במיוחד. המנוח, אשר היה בדרכו לביתו לאחר יום עבודה רגיל, נהרג על-ידי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם בדם קר, מבלי שהיה כל עוול בכפו. המנוח השאיר מאחוריו משפחה אומללה שאין לה מפרנס ו/או תומך ו/או מועיל, דבר אשר הפך את חייה, בין יום ולילה, לחיים שחורים וקשים.

49. להלן פירוט הנזקים אשר נגרמו לתובע:

נזק מיוחד:

הוצאות קבורה, מצבה, אבל ונסיעות המשפחה בעת התאונה
הפסד תמיכה בעבר
אובדן שירותי אב ובעל בהתאם

50,000 ש"ח
150,000 ש"ח
50,000 ש"ח
=====
250,000 ש"ח

נזק כללי:

- א. פיצוי בגין כאב וסבל;
- ב. פיצוי בגין הפסד תמיכה לתובעים בעתיד;
- ג. פיצוי בגין הפסד השתכרות והפסד כושר השתכרות בשנים האבודות;
- ד. הפסד בגין קיצור תוחלת חיים;
- ה. פיצוי בגין הפסד שירותי אבא ובעל לפי העניין;

50. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דנן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ו/או המחדל ו/או במקום אירוע הירי עצמו ו/או גרימת הנזק.

51. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 48 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, היום ____ בחודש ספטמבר 2004.

מואיד מנעארי, עו"ד
ב"כ התובעים